

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 14/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2002 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť Š. H., toho času v Ústave na výkon väzby B., ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konaním Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 3 T 47/00 a Krajského súdu Bratislava vo veci sp. zn. 4 To 229/01, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť Š. H. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2002 doručená ústavná sťažnosť, v ktorej Š. H. (ďalej len „navrhovateľ“) namieta porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konaním Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 3 T 47/00 a Krajského súdu Bratislava vo veci sp. zn. 4 To 229/01. Navrhovateľ žiadal ústavný súd „prijatť túto sťažnosť a bez meškania navodiť stav ústavnej zákonnosti môjho prípadu“.

Podanie navrhovateľa nespĺňalo náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v ustanoveniach § 20 a 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K podaniu navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom zo 14. januára 2002 vyzval navrhovateľa na doplnenie náležitostí ústavnej sťažnosti kvalifikovaným spôsobom v lehote 21 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornil na možnosť odmietnutia podania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade nesplnenia zákonných náležitostí.

Navrhovateľ listom zo 4. februára 2002 podanie doplnil tak, že označil rozhodnutia oboch súdov, proti ktorým smeruje sťažnosť, ako aj mená predsedov senátov. Uviedol, že sa domáha zrušenia rozhodnutí a prepustenia z väzby na slobodu. Svoje trestné stíhanie označil za protiprávne a protiústavné a obžalobu za vykonštruovanú s tým, že jeho vec patrí do občianskoprávneho sporu. Všetky dôkazy v jeho prospech sa majú nachádzať v spise sp. zn. 3 T 47/00. Vo veci ho zastupuje JUDr. S., ktorý ho bude zastupovať aj na ústavnom súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takého nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Navrhovateľ ústavnú sťažnosť na výzvu ústavného súdu nedoplnil tak, aby táto obsahovala náležitosti požadované ustanoveniami § 20 a 50 zákona o ústavnom súde a nepredložil ani splnomocnenie na zastupovanie advokátom alebo komerčným právnikom, v ktorom sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo jeho podanie odmietnuté pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2002